

Orhan Kurtaran

- Őirler -

Yayın Tarihi:

20.11.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Afrika

Bu sahipsizliğin kimdendir
Görüyorum seni yoksul argın bıkkın
Diz çökertenlere sakın ha tutunma
Gün gelir onlarsız da ayağa kalkarsın

Orhan Kurtaran

Alevi Türkmen Kardeşime

Birlikte geldik... Birlikte yaşadık... Ya birlikte var olacağız ya birlikte öleceğiz.

Şahkulu idü; Kızılbaşlar için artık bir kurtarıcı
Yapılan vergi düzenlemeleri
yok etti adalet anlayışı.
Toplum üzerindeki
nedeni görülür yükü arttırıcı.
Sürülmeyen toprağı çoraklaştırdı
yitirdi doğa canlanışı.

Bu olup bitene isyan etti Alevi Türkmen;
Öncesinde gizlice defteri dürüldü.
Yönetime yaklaştırılmadı
pervasızca öz vatanından sürüldü.
Küskünlükleri arttıran bir milleti ayrıştıran eda
Yıllarca süregelen sonu belirsiz bu kavgada görüldü.

Orhan Kurtaran

Ay Tutulması (Bir Bakış Yeter)

Aklın hücreleri senle dolu
Dili sürekli adını zikreder
Özlem çekiyorken bedeni
Rüyalar yokluğu hisseder

Güneş aydınlatsa da cismini
Senden gelen karanlığa bürünür.
Doğada her varlığa koyar ismini
Ayakta dimdik görseler de hasretinle sürünür.

Gönül vermek istedikçe sana
Sebep aramaz olur; çeker kokunu kana kana
Ne bir çift göz ne saç telin
Her gidiş senin; bekleyişler kalır hep ona

Orhan Kurtaran

Ayrılık Acısı

Bir sen varsın ruhumda birde yine sen
Gözlerimde tebessüm dilimde yine sen
Rüzgâr esince ayırır savurur
Yaklaştıkça tut elimi bırakma beni sen

Sokaklar karanlık görüntüsü puslu
Kar yağar inceden inceye uslu mu uslu
Şemsiyeni al yalnızlığa çık ilerle
Yolun sonu geldi dur niyetini belirle

Ya gel gir inime...
Ya da git sevgiyi döndür kinime

Orhan Kurtaran

Bize Düřtü

Sen niye dert edinirsin ki!

1 salise, 1 dakika, 1 saat, 1 gün...
Zaman öylece akıp giderken
Çiğnemlik et parçasına;
Leş kargalar üşüştü.
Yıldızlar gök kubbeden bir bir kayarken
Hilal'in çehresine tutunmak;
Gördün mü?
Nice acılarla hep bize düřtü.

Döksem ya; yüzü kızarmaz
petrol uğruna...
Köstebekler toprağı eşti.
Üzerinde duran bayrağı;
Bin bir meşakkatle ayağı kaldırmak
Gördün mü işte bugünde bize düřtü.

Darü'l harb ellerinden
Esaret rüzgarı esti geçti.
Ağzına gem vurulmuş
Kısık sesli minarelerden;
Ezan-ı Muhammediyeyi haykırmak
Gördün mü işte bugünde bize düřtü.

Düşünür; ama dillendirmeyiz
İnancımız gözlerde saklıdır
Çıkar uğruna ümmeti satanları
Ecdadı iki ateş arasında yakanları
Gönüllere hasret tohumu atanları
Toprağında ağırlamak
Gördün mü işte bugünde bize düřtü.

Sen!
Varlık içinde üç kuruşluk kayba yanarken.
Şahadet şerbetini bardak bardak
sağı sola sunarken
Vatanım gözyaşı deryası olmuş
Yüreğim, için için böyle yanarken
Uzatılan o kap'tan;
Kana kana içmek
Gördün mü bak bugünde bize düřtü.

Orhan Kurtaran

Buyruğumdur Yerine Getirilsin (Sen Kimsin Adalet)

Adalet uğruna çaldığım
cennetin sekiz kapısı.
Dönüpte kimsenin
hak vermediği can alıcı yapısı,
hüsranla tutunduğum kolsun.
Hesaplaşma günümüz mahşere kaldıysa
Kıyamet mi kopacakmış
varsın olsun hemen kopsun.

Orhan Kurtaran

Dolanım

Erkek çabalar aş için
Umudu döner eşke...
Kadın sabahlar aşk için
Evreni çıkar keşfe.
Elmanın iki yarısı derler
Bu sözü bırakın şöyle dursun
Aşka bakan farklı gözler
Bir bütün değil hemcins olsun.

Orhan Kurtaran

Fedakarlıklar Sessizce Olur

Saat sabahın altısı kar yağışı hızlı adımda
Yalnız yürür ürkek kadın yol kenarı kaldırımında
Alır eline çantasını taşır içinde umutlarını
Namazı kılıp oturup bakardı çocuklarına

Haydi Hanım!
Geç kaldık çikalım diyerek
Omzuna dokunur bir el sessizce
İşte böyle başlar Hicretin yolu
Dışarıdan ışığın söndüğü görülünce

Orhan Kurtaran

Gidiş

Küçük burunlu hoş kadın selam sana
Dalıp gitmişsin yerimi bilmediğin çok uzaklara
Bir elin omzunda; çeker yalnızlığın yükünü
Diğeri kalbine doğru diker hasretin kökünü

Rüzgar ekersen fırtına biçilir;
dökülen sağanak gövdeyi savurur.
Güneşi aradan çıkarma ne olur;
yakar önünü ardımı kavurur.
Sular çekilmez durur öylece bekler
Muallak halindir dönülmez bedenime gururu ekler.

Orhan Kurtaran

Gönül Kapma Savaşı

Köşe başı kararsız adımlar
Giz bırakır tenhada...
Kalmaz ise; ne arzu ne tadın
Yere sererler her fırsatta

Unutmaya çalışsa da başaramaz
Hayali büyür, durur beyninde
Bakışlar solgun vücut savunmasız
Yıkımlar böyle başlar; aşk-ı cihan harbinde

Tanklar sürülüp toplar ateşlense
Duygular depreşir bedeniyle
Silah mı daha öldürücü sevilen mi?
Her vakit, ölüme gider celbiyle

Orhan Kurtaran

Hep Bir Olanı Sevdim

Kim bu kadın...
Görsen boyu yalnız bir elli
Takmış takıştırmış öyle gelmiş
Süzerim ya üstü başı kerli ferli
Soğuktan büzüşmüş minnak elleri masa üzerinde
Çözölmeyi bekleyen sırrı; saklı durur ürkek gözlerinde

Hep bir olanı sevdim adını her yerde dilime getirerek
Çektirdiđi bütün acılarda büsbütün aklımı yitirerek

Söyle hizmet edersin hangi ölküye
Düşmana geçit vermez
canı siper olursun o ülkeye
Geride bıraktıklarının özlemiyle tutuşur
söylemeye başlarsın bildiğin en yakıcı türküye

Hep bir olanı sevdim adına her yerde vuruşarak
Buluşma ümidiyle gün gelir sevdiğine kavuşarak

Orhan Kurtaran

Hudut

Uçsuz bucaksız evren; içinde olmuş Devlet
Teknoloji gelişse de çağlar boyu sürer bu illet
Kaldırın sınırları insanlar arasına koymayın perde
Ne biri diğerini tanır; olur yabancı olur zillet

Orhan Kurtaran

Kardeşim Boz

Tarihte insanoğlu kendi yarattığı güce tapar
Taptığı o eldir ortalığı yakar yıkar.
Farkına varmalısın kardeşim Boz
Sömüren der ki çağdaşlık,millet
Sömüren der ki ahlak ve din
Görür seni dađa çıkan bir yoz.

Hayallerini satar alırlar elinden birikimi
Gerçek dışı davranıp anlatırlar sana kendini
Melâikeye sanırsın sen onu amma...
İşine gelmedi gösterir nefretini kibrini.

Orhan Kurtaran

Kut

Çin, Arap, Bizans açarsan aç hangi kaynağı.
Örada görürsün Türkün adını birde ebedi sancağı.
İrkçı değiliz insanlığı birleştirmektir gayemiz.
Lütuf Allah"tandır gelir ondan payemiz.

Orhan Kurtaran

Medet

Bilgi, beceri ve dođrulukla kurulur denetim sahası
Miras, eđitim birikim sonra var dahası
Yaşlılığında, beden bekler ölümü sessizce
Varlığa hayır işlemezse yaşantın olur bir hiç pahası

Orhan Kurtaran

Memuriyet mi? Memnuniyet mi?

Bizde, ilkin, senin gibi candık
Fazla çalışınca karşılık alırız sandık
İhtiyaç giderme zamanı...
Bozuk para misali
önce biz, azar azar harcandık.

Yapılan her yanlışa sitem etmen gerek
Gerçekleri bir bir ortaya dökmen gerek
Sürüklenip darağacına
boynuna geçirilir yağlı urgan.
Adalet uğruna yarınlar için
bir değil, bin kere can vermen gerek

Heyhat!
Ortalık buz gibi, herkesin yüzü donuk
Mevsimler kışa mı döndü dersin
İnsanlar göçe hazır bekliyor
Bugünde gidecek olan; sanırım sadece sensin

Yoklukta ekmeğe katık olduk
Yemeğin tadı tuzu biziz artık
Bolluk ve bereket günleri gelmiş
ihtiyaç mı kalır aza.
Eğer böyle giderse
tabağın köşesinde bekleriz keza.

Yaşama hevesi çok görüldü bize
Sevmek, ölümlle eşdeğerdi bize
Hep fedakarlık istendi hep bir fazlası
Ne yapsak fayda yok; gerek yok artık söze

Derdine, konuşmakla çare bulunur sanma
Umut aşıl原因an sahte sözlere kanma
Ben böyle istedim diyerek
şana nefret kusanların, sakın ha...
İçi boş vaatlerine aldanma

Burası neresi nasıl geldim diye sorma
Yapacaklarını planlayıp kendini fazla yorma
Ne bir ileri ne bir geri gücün yetmez
Aklını boşuna yitirenlerden olma

Orhan Kurtaran

Mevsimsel Yalnızlık

Kar, kış, doğayla mücadele;
sanırsın kopuyor kızılca kıyamet.
Martılar iskeleye yanaşmış;
yaşama dair budur görülen tek alamet.
İnsanlar donuk insanlar temassız ilişkiler keşmekeş
Yalnızım, beyaz düşüncelere basan ayaklarım
Yollar engebeli olsa da iz bırakır yolun sonu selamet
Bu kaçış kimden bilmem nedendir
Islak ruhumun ağırlaştırdığı beyhude bedendir
Sen, o, siz yanıma almaya güç yetiremediklerim
İşte! Geldi ölüm anı, bilesin zevâl-i lezzet elemdir

Aslında her insan bazen yalnız kalmak ister
İmkan arasa da buldurmaz yaşadığı bu hisler

Sicim sicim düşen yağmur dolanır boynuma
Kaderimdir yük bırakan omzuma
Benim diyebiliyorum artık sokaklar
İnsanlar sağa sola kaçmış
Birkaç damlada günahlarımdan arınırken
Birkaç damlada kalbimin rögarları taşmış

Aslında her insan biraz yalnız kalmak ister
İmkan arasa da buldurmaz yaşadığı bu hisler

Orhan Kurtaran

Mücadele

Dile kolay, kırk altı yıl tahtta durmak
Batıda muhteşem; doğuya nam-ı diğer Kanuni olmak.
On yıl, bir ayı geçürdün seferde
Sevinci yaşadın hüznü de hayat-ı muhayyelde.

Orhan Kurtaran

Ruh Halim (Aşkın Orucu)

Nefsimin en zor mücadelesi
Asla olmaz dediğimi yaptıran
Gönlümün iftarsız sahorsuz orucu
Sen misin uzaklardan öylece baktıran

Orhan Kurtaran

Ruh Halim (Düş Kırıklığım)

Kime ne anlatmaya çalışıyorsun!

Ya onlar gibi yaşayıp hayatın akışına kendini bırakacak
sıradan biri olacaksın

Ya da deniz kabuğuna çekilip, okyanusun en derinlik noktasına varıncaya kadar
kimsenin bulamaması için batmaya çalışacaksın

Hissedilen yokluğun değil artan değer

Her taşın altında elmas diyerek aradıkları ruhun değil asıl beden

Orhan Kurtaran

Ruh Halim (Neredeyim Bilmiyorum)

Kaç defa dinlenir aynı musiki
Her çalışta başka bir serdeyim
Hayallerimle yüksekten uçmaya çalışırken
Kırıklıklarla dibe vurduğum yerdeyim

Orhan Kurtaran

Ruh Halim (Vedaya Hazırım)

İyi ki; ruhum bedenime kilitli
Hızı duruşuma tavrı düşüncelerime ilinti
Kalmışsa içimde küçük mü küçük kırıntı
Acep, onu da nereye saklarım diye düşünüyorum.

Fuzuli'nin en derin sözleriyle
kendi dünyasına çekilen
Farid Farjad'ın keman taksimiyle
gününü yaşayıp yarına sürülen
Üzölmek fayda vermez ya biliyorum
Tıpış tıpış; ardıma bakmadan işte böyle gidiyorum.

Gassal ol teneşir taşında dür beni
Verilen her selada
haydi yalnızlığa göm beni.

Orhan Kurtaran

Tasa (ođul)

Giden gemi mi yol alır
Yoksa!
Hayali büyüyen ođul mu?
Uslca bakarım...
Biri, yükünü boşaltıp limana döner
Diğeri, vuslat muştusunu düşlerime gömer.

Orhan Kurtaran

Tin

Kesik yarası mı acı verir bedene
Geçen zaman mıdır ruhu yaralayan
Beden örter can kuşunu amma
Ruhtur ona güç veren kendini paralayan

Orhan Kurtaran

Yüzeysel Anlatım

Karşında duran yüz ifadesi
alır aklını başından
Gözler bakışla dönence
Nakiş ördürür kirpiğinden kaşından.
Burnu boğazın incisi
Gamzeler hilal-i sehere durur.
Dudaklar sıcaklığa dayanıksızsa
ilk tepkime de oda kurur.
Her dem-i sevda hayaldir
Çöl rüyası ateş-i aşkına
Şusadığında serap görürsün
yalnızlığın kum, sonrası çıkar fırtına...

Orhan Kurtaran